

РЕПУБЛИКА СРБИЈА

ВЛАДА

МЕЂУВЛАДИНА КОНФЕРЕНЦИЈА О ПРИСТУПАЊУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

ЕВРОПСКОЈ УНИЈИ

УВОДНА ИЗЈАВА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

Брисел, 21. јануар 2014. године

1. Одлука Европског савета од 28. јуна 2013. године о почетку приступних преговора са Републиком Србијом и сазивање прве Међувладине конференције отвара ново поглавље у односима Републике Србије и Европске уније.

2. За Републику Србију и њене грађане почетак преговора о приступању ЕУ има историјски значај. Зато је посебна част и привилегија бити данас овде и представити Полазне основе на којима ће се темељити процес приступања Републике Србије Европској унији. Тежња Републике Србије да постане чланица Европске уније представља резултат снажне привржености основним идејама, вредностима и достигнућима на којима је заснована Европска унија. Чланство у Европској унији је стратешки циљ Републике Србије који истовремено представља и средство помоћу којег ће Србија модернизовати свој правни, економски и институционални систем. Поред историјског значаја за Србију, ова одлука има и шири значај. Отпочињање приступних преговора Републике Србије са ЕУ представља потврду успешности пројекта ширења ЕУ и показује приврженост Европске уније наставку овог процеса и испуњавању преузетих обавеза.

3. Своју одлуку да приступи ЕУ Република Србија темељи на чврстом опредељењу да у потпуности учествује у полувековној тежњи европских народа да изграде Европу мира, правде, слободе, солидарности и безбедности. Попут држава чланица Уније, Република Србија тежи изградњи друштва у коме најзначајније вредности представљају плурализам, толеранција, солидарност, борба против дискриминације, владавина права и јачање демократских институција као гаранта очувања и унапређења ових вредности. Република Србија је данас већ делимично интегрисана у европске привредне процесе, и стога жели да заузме своје место у ЕУ поштујући правила тржишне економије, социјалне правде и са намером да унапреди властите капацитете како би даном приступања била спремна и конкурентна европска привреда. Република Србија је спремна да у потпуности преузме право ЕУ у свој правни систем и изгради ефикасне административне и правосудне капацитете за његову пуну примену. С тим у вези, Република Србија види приступање ЕУ као механизам за промене и прилагођавање условима који се захтевају од свих чланица ЕУ и начин унапређења укупне ефикасности и конкурентности ЕУ, али и подизању свог угледа у Европи и свету, а процес приступања даје снажан подстрек политичким и економским реформама у Србији.

4. Истовремено, ступање Републике Србије у чланство Европске уније допринеће стабилности региона и заокруживању зоне мира, правде, слободе и безбедности у Европи. Почетак приступних преговора са Републиком Србијом је снажна порука другим државама у региону западног Балкана да истрају у својим напорима да превазиђу све преостале препреке, било да се ради о унутрашњим, структурним питањима или билатералним питањима са својим суседима, и посвете се реформама чији је циљ чланство читавог региона у ЕУ.

5. У потпуности разумевајући тренутне изазове са којима се суочава ЕУ и њене државе чланице, подсећамо да је у мишљењу Европске комисије о захтеву Републике Србије за чланство у ЕУ из 2011. године, наведено да је „Србија у позицији да преузме обавезе које проистичу из чланства у средњорочном периоду“, као и да ће „приступање Србије имати ограничени утицај на политике ЕУ и неће имати утицај на капацитет Уније да одржи и продуби свој развој“.

6. Политички и привредни односи које је Република Србија као део некадашње Социјалистичке Федеративне Републике Југославије развијала са Европском економском заједницом, од потписивања Споразума о трговини 1970. године током седамдесетих и осамдесетих година 20. века, представљају доказ вишедеценијске упућености и повезаности Републике Србије са државама чланицама Европске уније.

7. Србија је, као саставни део Савезне Републике Југославије, постала учесница Процеса стабилизације и придруживања у новембру 2000. године, прихватајући основне принципе на којима је заснован овај процес, одн. да ће њено кретање ка ЕУ зависити од индивидуалног напретка у испуњавању критеријума из Копенхагена и спровођењу Споразума о стабилизацији и придруживању, с посебним нагласком на значај регионалне и добросуседске сарадње међу државама западног Балкана.

На самиту држава чланица ЕУ и западног Балкана у Солуну, одржаном јуна 2003. године, јасно је истакнуто да будућност западног Балкана лежи у Европској унији. Европска перспектива држава западног Балкана потврђивана је и у закључцима Европског савета из децембра 2005. године, децембра 2006. године и јуна 2008. године и као таква треба и надаље да чини основ трајне политичке и економске стабилности и развоја региона.

Србија сматра да историјски процес проширења Европске уније не може бити потпун пре укључивања целог региона западног Балкана у Европску унију. У том смислу Република Србија жели дати свој допринос стабилизацији региона и наставку процеса проширења ЕУ на западни Балкан и жели да помогне својим суседима на том путу.

Преговори о закључивању Споразума о стабилизацији и придруживању (ССП) између Републике Србије и ЕУ су званично отворени 10. октобра 2005, и успешно су окончани парафирањем Споразума 7. новембра 2007. године. ССП и Прелазни споразум о трговини и трговинским питањима (ПТС) потписани су 29. априла 2008. године на састанку Савета за опште послове и спољне односе ЕУ у Луксембургу. Народна скупштина Републике Србије је 9. септембра 2008. године ратификовала оба Споразума.

Поштујући обавезе преузете Споразумом, Република Србија је 30. јануара 2009, са своје стране, отпочела примену Прелазног трговинског споразума и либерализацију трговине са ЕУ. Савет министара ЕУ донео је, 7. децембра 2009, одлуку о почетку примене овог Споразума са Републиком Србијом. Истом одлуком, Савет је период једностране примене Прелазног трговинског споразума од стране Србије препознао као доказ о спремности и капацитетима Републике Србије да несметано примењује овај Споразум.

8. Споразум о стабилизацији и придруживању је ступио на снагу 1. септембра 2013, чиме је Србија добила статус државе придружене Европској унији. Први састанак Савета за стабилизацију и придруживање је одржан 21. октобра 2013. у Луксембургу, чиме је учињен нови корак у односима Републике Србије са ЕУ. Досадашња примена Прелазног трговинског споразума и Споразума о стабилизацији и придруживању тече несметано. Од 1. јануара 2014. трговина између ЕУ и Републике Србије је у потпуности ослобођена царина осим за одређене, за две стране, посебно осетљиве пољопривредне производе.

9. Потписивањем Споразума о стабилизацији и придруживању Србија се обавезала на постепено усклађивање законодавства са правним тековинама ЕУ, као и њихову доследну примену. Поштујући ову одредбу, Србија је већ у октобру 2008. усвојила Национални програм за интеграцију Републике Србије у Европску унију (НПИ), којим су планиране законодавне активности како би Србија до краја 2012. године, што је могуће више ускладила своје законодавство са правним тековинама ЕУ. У наставку овог процеса Влада

Србије је у фебруару 2013. године усвојила Национални програм за усвајање правних тековина ЕУ (НПАА) за период 2013-2016.

У току је израда ревидираног НПАА који ће представљати план достизања потпуне унутрашње усклађености домаћег законодавства Републике Србије са правним тековинама ЕУ до краја 2018, уз уважавање захтева и динамике преговора о приступању ЕУ. Поред законодавних мера, Национални програм за усвајање правних тековина ЕУ ће дефинисати и неопходне институционалне и финансијске предуслове неопходне за њихову примену.

10. Подједнако је важан напредак који је Република Србија учинила ка слободном кретању њених грађана у земљама Шенгенског споразума. Значајне кораке на овом путу представљали су споразуми о визним олакшицама и реадмисији, потписани у мају 2007. Уследио је дијалог о визној либерализацији, током кога је уложено много напора усмерених на испуњавање услова из Мапе пута. Одлука којом је Савет министара ЕУ 30. новембра 2009. омогућио путовање без виза грађанима Србије била је много више од симболичког чина, јер представља снажан сигнал политичког прихватања, извесности европске перспективе и потврду да испуњавање преузетих обавеза води напретку у процесу интеграције. Република Србија улаже искрене и конкретне напоре, у сарадњи са државама чланицама ЕУ и уз подршку Европске комисије, како би спречила све покушаје изигравања процедура и злоупотребе безвизног режима путовања.

11. Препознајући значај израде националне верзије правних тековина ЕУ као једног од услова за приступање ЕУ, Влада Србије је успоставила систем за стварање националне верзије правних тековина ЕУ. Превођење примарног законодавства Европске уније је у коначној фази израде, а до сада је на српски језик преведено преко 50,000 страница европских прописа. Република Србија је спремна да досадашње и будуће резултате рада у овој области стави на располагање свим заинтересованим странама у региону у циљу унапређења регионалне сарадње.

12. Србија је била и остаје у потпуности посвећена унапређивању сарадње у региону западног Балкана, а регионална сарадња представља један од кључних стубова спољне политике Србије. Своју приврженост регионалној сарадњи Србија је потврдила активним

учешћем у раду бројних регионалних организација и иницијатива: Регионални савет за сарадњу (RCC), Стратегија ЕУ за Дунавски регион (EUSDR), Дунавска комисија, Међународна комисија за слив реке Саве, Група за Тису, Јадранско-јонска иницијатива (АИ), Иницијатива за сарадњу у југоисточној Европи (SECI), Црноморска економска сарадња, Регионални центар за спровођење закона у југоисточној Европи (SELEC), Удружење шефова полиција југоисточне Европе (SEPCA), Регионална иницијатива за миграцију, избеглице и азил (MARRI), Стратегија ЕУ за Јадранско-јонски регион (EUSAIR), Процес сарадње у ЈИЕ (SEECР), Централноевропска иницијатива (CEI), Брдо процес и Стална радна група за регионални рурални развој (SWG RRD). Србија такође активно учествује у око 50 иницијатива које су, иако аутономне, у вези са Регионалним саветом за сарадњу. Закључивање споразума ЦЕФТА 2006, Уговора о Енергетској заједници и Уговора о успостављању европског ваздушног простора допринело је јачању сарадње међу потписницама.

13. Имајући у виду њен географски положај, Република Србија ће приступањем ЕУ дати значајан допринос повезивању трансевропске транспортне и енергетске инфраструктурне мреже. Република Србија је место важних транспортних чворишта, са Београдом као местом спајања друмског, ваздушног, речног и железничког саобраћаја у Југоисточној Европи. Приступањем Републике Србије Европској унији Дунав ће у потпуности постати унутрашњи пловни пут ЕУ.

14. У периоду 2007-2013 Република Србија је у оквиру Инструмента за предприступну помоћ (ИПА) примила различите облике помоћи у циљу спровођења политичких и економских реформи, јачања институционалних капацитета, прекограничне сарадње и економског и социјалног развоја. Република Србија је у важећем финансијском периоду остварила позитиван резултат у управљању ИПА средствима. Помоћ је добро усмерена како би помогла усклађивању законодавства Републике Србије са правним тековинама ЕУ како би се приближили приступним преговорима са ЕУ. Република Србија је успешно завршила процес програмирања ИПА 2007-2013 у износу од 1,5 милијарди евра. Република Србија има позитивно искуство у апсорпцији средстава из ИПА, обзиром да ниво искориштености средстава ИПА на годишњем нивоу износи око 98%. Елементи

секторског приступа су успостављени и очекује се пренос надлежности на органе Републике Србије за децентрализовано управљање ИПА средствима.

Република Србија је прихватила коришћење ИПА за постепено прилагођавање и увођење у домаћи систем најбоље европске праксе стратешког планирања, доброг финансијског управљања и осмишљавања и спровођења различитих инвестиционих програма, као најбољег начина припреме Републике Србије за учешће у Кохезионој политици ЕУ. Кохезиона политика је конкретан пример солидарности међу државама чланицама ЕУ и значајан покретач њиховог привредног опоравка и конвергенције. Након приступања, заједно са кофинансирањем држава, Кохезиона политика чини веома битан удео у укупим јавним инвестицијама у једној држави и значајно доприноси економском јачању и остваривању заједничких европских циљева.

15. Република Србија се, за разлику од претходних кандидата који су отпочињали преговоре о приступању ЕУ, налази у специфичној ситуацији. Без обзира на сложеност изазова са којим се суочава, Република Србија у доброј вери и са жељом да се пронађу одржива и дугорочна решења, учествује на највишем нивоу у дијалогу са Приштином који се одвија уз посредовање Високе представнице за спољну политику и безбедност ЕУ Кетрин Ештон.

Од 19. октобра 2012. када су одржани први разговори у оквиру дијалога на највишем политичком нивоу до данас одржано је 20 састанака. Најзначајнији резултат је „Први споразум о принципима који регулишу нормализацију односа“ између Београда и Приштине који је у Бриселу парафиран 19. априла 2013.

План за имплементацију споразума, такође договорен између Београда и Приштине уз посредовање Високе представнице за спољну политику и безбедност ЕУ договорен је 22. маја 2013.

Од виталног значаја за примену Првог споразума о принципима који регулишу нормализацију односа као и за укупну нормализацију односа између Београда и Приштине је спровођење резултата локалних избора на КиМ и формирање Заједнице српских општина у складу са изборном вољом грађана.

У потпуности разумевајући да процес приступања ЕУ и нормализације морају да теку паралелно и да се међусобно подупиру, Република Србија ће остати у потпуности посвећена наставку процеса нормализације и дијалогу са Приштином.

16. Владавина права, независност правосуђа и борба против корупције и организованог криминала, свеобухватна реформа јавног сектора, јачање независности кључних институција, заштита и јачање медијских слобода и поштовања људских и мањинских права, а посебно права рањивих друштвених група, представљају циљ којем тежи Република Србије. Усвајањем стратегија за реформу правосуђа, борбу против корупције и превенције и заштите од дискриминације (јун 2013), успостављене су стратешке основе за даље јачање владавине права и постављене смернице за креирање планова, мера и активности којима ће се стратешки дефинисани циљеви преточити у конкретне активности. Високо постављени критеријуми у области владавине права и њихово испуњавање као предуслов за приступање Европској унији, за Републику Србију представљају суштински циљ и гаранцију за безбедност и равноправност свих њених грађана.

17. У Републици Србији постоји широки друштвени и политички консензус свих релевантних политичких актера о њеном будућем чланству у Европској унији. Овај консензус је оличен у *Резолуцији Народне скупштине Републике Србије о придруживању Републике Србије Европској унији* из 2004. године, а недавно је и поновљен у *Резолуцији Народне скупштине о улози Народне скупштине и начелима у преговорима о приступању Републике Србије Европској унији* из децембра 2013. године.

18. Република Србија у потпуности дели вредности на којима је заснована Европска унија, дефинисане чланом 2. Уговора о ЕУ и у потпуности прихвата циљеве Европске уније, дефинисане чланом 3. Уговора о ЕУ. Република Србија жели да буде активна и конструктиван држава чланица која ће својим деловањем доприносити остваривању циљева и вредности на којима се заснива ЕУ.

19. Национални и културни идентитет Србије део је заједничке европске културне баштине и ЕУ, утемељене у максими *Уједињени у различитостима*. Употреба српског језика и ћириличног писма као једног од службених језика и писма Европске уније ће

допринети развоју културног богатства и разноликости коју Европска унија са пуним правом баштини, као и очувању националног идентитета српског народа и Републике Србије, као будуће државе чланице ЕУ. Истовремено, Република Србија баштини заједничке европске вредности. Као држава која међу својим грађанима има преко 20 националних мањина, Србија у потпуности подстиче културу поштовања различитости, солидарности, једнакости и партнерства међу државама и залаже се за очување културног идентитета, језика и традиције свих народа.

20. Република Србија ће у приступним преговорима настојати да осигура да њен политички, економски и финансијски положај као чланице Европске уније буде у сразмери са другим чланицама ЕУ сличне величине.

21. Република Србија је свесна да је унутрашње тржиште камен темељац Европске уније. Србија ће наставити да усклађује своје законодавство са правним тековинама ЕУ у циљу уклањања препрека слободном кретању робе, радника, услуга и капитала.

22. У оквиру процеса приступања најважнији циљ економске политике Републике Србије јесте јачање конкурентности привреде у циљу јачања способности издржавања притисака конкуренције на јединственом тржишту као и смањење незапосленост путем отварања нових радних места. Стога очекујемо да ће исход преговора обезбедити услове за стабилно финансијско и макроекономско окружење, конкурентну тржишну привреду са јаким индустријским и пољопривредним сектором.

23. Република Србија ће водити приступне преговоре водећи рачуна о потреби за унапређењем социјалне и економске кохезије, са циљем смањивања регионалних диспаратитета и развоја неразвијених региона, што представља и циљеве кохезионе политике Европске уније.

24. Република Србија дели циљеве Економске и монетарне уније (ЕМУ) тако да ће наставити да предузима даље кораке како би ускладили своју монетарну и фискалну политику са политиком Европске уније ради достизања циљева ЕМУ. Након испуњавања Критеријума из Мастрихта, Република Србија ће бити спремна да учествује у Економској и монетарној унији.

25. Република Србија прихвата правне тековине ЕУ у области правде, слободе и безбедности. У том контексту Република Србија намерава у потпуности допринети напорима ЕУ у борби против организованог криминала трговине дрогама, прања новца, илегалних миграција и илегалног запошљавања. Свесни смо да ће Република Србија чинити једним делом спољну границу Европске уније, до приступања других држава западног Балкана, и спремни смо обезбедити ефикасно функционисање те границе.

26. Република Србија дели циљеве Заједничке спољне и безбедносне политике Европске уније и посвећена је интензивној сарадњи са ЕУ и активно доприноси њеном спровођењу. Допринос Србије у области спољне и безбедносне политике ЕУ се огледа у подршци декларацијама и другим међународним актима ЕУ у овој области.

27. Србија кроз учешће у мисијама у оквиру Заједничке безбедносне и одбрамбене политике ЕУ пружа свој допринос међународном миру и безбедности и унапређењу стабилности у кризним подручјима. Србија је са ЕУ 2011. закључила два важна споразума: о учешћу у мисијама ЕУ и о размени тајних података са институцијама ЕУ (оба ступила на снагу 1. августа 2012.). Ови споразуми омогућавају ангажман наших војних и цивилних представника у операцијама ЕУ и размену података под ознаком тајности са институцијама ЕУ.

Република Србија тренутно учествује у мисијама ЕУ у Сомалији, Уганди и у поморској операцији АТАЛАНТА, а ускоро ће се прикључити мисији ЕУ у Малију. Република Србија и ЕУ су 13. децембра 2013. потписале Административни аранжман са Европском одбрамбеном агенцијом (ЕДА), који омогућава ближу сарадњу са ЕУ у области одбрамбене индустрије путем укључивања Министарства одбране Републике Србије у пројекте и програме ЕДА.

28. Циљ приступних преговора јесте чланство Републике Србије у Европској унији са свим правима и обавезама које то чланство доноси. Очекујемо да ће преговори тећи без застоја у доброј вери, да ће резултати преговора бити обострано корисни и Србији и Европској унији, и да ће Република Србија приступањем Европској унији заштити све виталне интересе својих грађана.

29. Република Србија има повољну почетну позицију у приступним преговорима са ЕУ имајући у виду да је почела са организовани усклађивањем свог законодавства са правним тековинама ЕУ још 2004. године. Спровodeћи обавезе из Прелазног трговинског споразума и Споразума о стабилизацији и придруживању, спроводећи Национални програм за европске интеграције 2008-2012. и Национални програм за усвајање правних тековина ЕУ 2013-2016, Србија је већ у великој мери ускладила своје законодавство са правним тековинама ЕУ.

30. Током приступних преговора Република Србија ће тражити прелазне периоде за оне секторе у којима, у тренутку приступања Европској унији, неће постојати могућност за њихово потпуно усклађивање и потпуну примену обавеза које чланство Европске уније доноси. Ти ће периоду бити ограничени у погледу трајања и обима и праћени планом са јасно одређеним фазама за достизање потпуне примене обавеза из чланства.

31. Потпуно разумевајући нову методологију вођења приступних преговора у поглављима 23, 24 и 35, и значај наведених поглавља за динамику преговора, Република Србија ће посебну пажњу посветити усаглашању са правним тековинама ЕУ, међународним стандардима као и примени постигнутих споразума у следећим областима:

1) Пољопривреда и рурални развој

Стратешко опредељење Републике Србије у области пољопривреде јесте повећање конкурентности пољопривредне производње, како би српска пољопривреда прерасла из сировинске базе у модеран сектор који производи висококвалитетне пољопривредно-прехранбене производе, који ће наћи место на европском тржишту и бити препознатљиви по квалитету и географском пореклу. Настојаћемо да резултат преговора нашим пољопривредним произвођачима донесе предности које уживају произвођачи у осталим државама чланицима које учествују у Заједничкој пољопривредној политици. Истовремено радићемо на подизању капацитета на свим нивоима одлучивања и имплементације Заједничке пољопривредне политике ЕУ како бисмо били равноправни партнери у њеном креирању и спровођењу.

2) Заштита животне средине и климатске промене

Заштита животне средине препозната је као једна од најзахтевнијих и најсложенијих поглавља како по питању усклађивања прописа, тако и по питању инвестиција и техничких решења у вези са достизањем европских стандарда. Поред усклађивања националног законодавства у овој области са ЕУ стандардима, успостављања и јачања институционалног система, у домену инфраструктуре у области животне средине приоритети ће бити успостављање система управљања отпадом, као и побољшање квалитета ваздуха, управљања и заштите вода, заштита природе, контрола и спречавање индустријских загађења и управљање хемикалијама. Такође, међу приоритетима у овој области су и активности које се тичу борбе против климатских промена.

3) **Енергетика**

Нацрт Стратегије развоја енергетике Србије до 2025. са пројекцијама до 2030. године, усвојен 3. јануара 2014. године, уводи нове приоритете и правце развоја енергетске политике: обезбеђење енергетске безбедности, развој тржишта енергије и предвиђа свеукупну транзицију ка одрживој енергетици. Стратешки правци развоја српске енергетике се огледају у искоришћењу сопствених ресурса, посебно обновљивих извора енергије, подизању енергетске ефикасности и формирање буџетског фонда за енергетску ефикасност, покретање великих инфраструктурних пројеката и отварање тржишта електричне енергије и гаса.

4) **Кохезиона политика**

Поглавље 22 Регионална политика и координација структурних инструмената у суштини представља развојну политку државе након приступања у ЕУ (тзв. Кохезиона политика), која се спроводи уз помоћ Структурних фондова и Кохезионог фонда. У потпуности разумевајући природу захтева Кохезионе политике ЕУ, припреме за ово поглавље ће бити интензивне и сложене и усмерене на успостављање одговарајућег институционалног оквира, стратешко планирање, јавне набавке, финансијску контролу. Успешно програмирање ИПА 2007-2013 и висок ниво апсорпције средстава као и очекивани пренос надлежности за управљање ИПА средствима говоре у прилог добрих припрема Србије за поглавље 22. Република Србија је посвећена даљем и континуираном процесу изградње

институционалног и програмског оквира неопходног за ефикасно управљање Структурним фондовима и Кохезионим фондом који ће захтевати интензивну и посвећену сарадњу са ЕУ.

5) **Индустрија**

Основни стратешки правци у овој области су најпре корпоратизација управљања јавним предузећима, као и наставак поступка реструктуирања и приватизације. Креирање сигурног, стабилног и ефикасног пословног окружења, као и стварање правног оквира за инвестициона улагања, захтевају наставак процеса усклађивања са ЕУ стандардима у овој области. Нагласак ће бити стављен на растеређењу намета на зараде и стварање повољних услова за пословање, пре свега малих и средњих предузећа.

6) **Транспорт**

Република Србија прати Транспортну политику ЕУ, и припрема се за потпуно унапређење функционисања транспортног тржишта кроз уклањање основних транспортних баријера, унапређење безбедности и заштите животне средине. Зато је стратешки правац Србије у овој области либерализација железничког тржишта и стварање квалитетнијег окружења за друмске оператере, као и генерално унапређење капацитета мултимодалног транспорта. Република Србија ће наставити реализацију пројеката и циљева дефинисаних Генералним мастер планом транспорта Србије, која је у складу са Белом књигом транспорта ЕУ, у намери да главне транспортне осе Србије постану део Транс-европске транспортне мреже.

32. Подржавајући закључке Европског савета из Солуна 2003. године, Република Србија у потпуности прихвата и подржава начело индивидуалног напретка као основе процеса приступања.

Република Србија је свесна да временски период у коме ће трајати преговори у великој мери зависи од наше спремности да у потпуности поштујемо обавезе из чланства у ЕУ и зато намерава да потпуно спремна постане чланица Европске уније.

У Мишљењу Европске комисије из 2011. године констатује се да је Србија остварила значајан напредак у погледу испуњавања политичких критеријума који се односе на

стабилност институција које гарантују демократију, владавину права, људска права и поштовање и заштиту права мањина, као и у погледу услова Процеса стабилизације и придруживања, оцењујући да је њен уставни, законодавни и институционални оквир генерално усклађен са европским и међународним стандардима. Комисија је оценила да ће Србија бити у позицији да преузме обавезе које произлазе из чланства у средњем року (тј. у року од 5 година), у готово свим областима правних тековина Европске уније, уколико процес усклађивања буде настављен заједно са даљим напорима у правцу осигурања примене законодавства.

33. Имајући горепоменуто у виду, наш је циљ да Република Србија буде у потпуности спремна да преузме обавезе из чланства у Европској унији до краја 2018. године, како би могла да постане чланица Европске уније почетком наредног буџетског периода ЕУ.

34. Питање приступних преговора и напретка Републике Србије у том процесу ће бити предмет редовног праћења од стране Народне скупштине Републике Србије, дефинисан *Резолуцијом Народне скупштине о улози Народне скупштине и начелима у преговорима о приступању Републике Србије Европској унији* из 2013. године. Посебну улогу у приступним преговорима ће имати организације цивилног друштва. На тај начин овај процес ће добити пуни легитимитет и постати власништво свих грађана Републике Србије.

35. Коначну одлуку о приступању Републике Србије Европској унији ће, по потписивању Уговора о приступању Републике Србије Европској унији, дати грађани Републике Србије на референдуму.

36. Сматрамо да су приступни преговори које данас отварамо од историјског значаја за односе Републике Србије и Европске уније, а да је сам процес проширења од највећег значаја за државе чланице Европске уније, као и за Србију .